

som en æret Rigsdagsmand for Helsingør (Kirch) har givet om disse Forhold. Det er aldeles klart, at det maa lede til Krybskytteri. Man har vel sagt, at det vil fremme Krybskytteri som Næringsbrug, idet det dog bliver indskrænket til, at hver Enkelt faaer Lov til at skyde paa sin Lod; ja vel! men Loven danner hver Enkelt til at blive Krybskytte paa hans Lod, han faaer Anledning til Krybskytteri, deri ligger Faren, naar man gaaer saavidt som § 14. Man har vel trostet os med, at Overtrædelse vilde blive straffet efter § 15 som ulovlig Jagt; ja, meget rigtigt, men denne Overtrædelse lader sig ikke kontrollere; vedkommende Jagteier vil ikke kunne det, det vil ikke staae i hans Magt at kontrollere det, naar man udvider Berettigelsen til at gaae med Skydevaaben saavidt, at man tillader Jordbrugeren at skyde saagodt som Alt; thi det er saagodt som Alt, naar han kan skyde Vildgæs, Spurve, Skader og Krager og de andre Dyr, der findes paa hans Lod. Vel staaer der ikke, at han maa skyde Hærer, men jeg vil spørge enhver sandhedskjærlig Mand, er det muligt for nogen Eier for Fremtiden at kontrollere, at det ikke finder Sted, at det blot er Spurve, der bliver skudt? Jeg tør paa det Bestemteste paastaae, at det er umuligt. Man anfører, at, naar man kun giver Vedkommende den Ret, der tilkommer dem, saa kunde man være sikker paa, at saadanne Misbrug ikke vilde finde Sted; men, mine Herrer! lader os vel vogte os for, at vi ikke, medens vi give den ene Deel af Samfundets Medlemmer en Ret, betage den anden dens Ret, thi da begaaer man Uret efter min Formening. Lader os huske paa, at Jagtretten er en Eiendomsret, er knyttet til Eiendommen, som alle Lovfyndige have været enige om, kun kan betages dem mod fuld Erstatning, hvilket jo ogsaa vor Grundlov siger; lader os vogte os for, at vi ikke komme ind paa en saadan slibrig Vej, hvor vi tilfidsættede Hensynet til den Deel af Samfundsborgerne, der er i Besiddelse af Jagtretten.

Som den eneste Anke, der kunde gøres med Hensyn til Minoritetens Forslag, skal jeg kun nævne, at jeg skulde have ønsket, at Minoriteten ganske havde fjernet Brugen af Sky-

devaaben, da vilde der have været Consequents i Loven. Men jeg troer, at man vistnok billigt maa paastjonne det, naar man navnligt seer, at de større Jagteiere her i Landet med Beredvillighed ere komne Vedkommende imøde, saa at de have aabnet Afgang til at frede deres Marker mod Dyrene, navnligt saaledes § 13, der giver Tilladelse for Fremtiden til at skyde Kron- og Daavildt, og nu endvidere Vildgæs. Lader os paastjonne, at man er gaaet Bønderne imøde, saa at de kunne udrydde de Dyr, der virkelig kunne skade, og lader os ikke overdrive det eller troe, at disse Spurve og Krager skade saa forfærdeligt, det er slet ikke Tilfældet, og netop Spurve, som maa skee ere de skadeligste, lade sig let udrydde, og det veed man ogsaa godt paa Landet, uden at man behøver at bruge Bøsse.

Jeg skal for Tiden indskrænke mig dertil; jeg troer, at man bør slutte sig til Minoritetens Forslag, og deri finde en billig Imødekommen. Skulde det ikke gaae igjennem, seer jeg mig i den ubehagelige Nødvendighed at maatte stemme mod hele Loven.

Indenrigsministeren: Jeg troer endnu at maatte tilføie nogle saa Ord, for at gaae den Anskuelse imøde, som saa stærkt synes at gjøre sig gjældende, at man, ved at anvende Skydevaaben til Udryddelse af de Dyr, som nævnes i den nuværende Jagtforordnings § 12 og andre, som dertil ere søiede, frigiver Jagten i det Væsentlige. Denne Overbeviisning er jeg paa ingen Maade kunnet kommen til; thi, hvis man havde denne Overbeviisning vilde man neppe kunne komme til at billige Lovudkastet i det Hele, og i saa Fald forholder det sig vistnok rigtigt, at, naar Lovudkastet dog førte til at frigive Jagten i det Hele, var det rigtigere ligefrem at opstille Ophævelsen af Jagtretten som Lovens Fordring. Men jeg kan ikke indsee, at man frigiver Jagten i det Hele, fordi man tillader ved Skydevaaben at udrydde visse Dyr, som enhver Jordbruger efter den bestaaende Lovgivning har Lov til at udrydde, det gjælder da idetmindste om de fleste af dem. Man kan heller ikke sige, at man svækker den nu bestaaende Straffearr meget derved, thi man maa lægge vel Mærke til, at det nu bestaaende Jagtsystem fastsætter Straffe